

TOPLESS IS MORE

Tekst Charlotte van Drimmelen ▼ Foto's Hannah Lipowsky

Blote borsten een taboe?
Onzin, vinden deze vijf vrouwen.
"Topless: er is niets lekkerders."

Tijdens haar reizen in Israël, Amerika en Australië mocht het niet, maar als het even kan, gunt Jolanda van Remundt (36, model en actrice) haar borsten wat daglicht. In mei was ze te zien in 'Adam zkt. Eva'.

MET OOMS EN NEVEN

"Mijn hele familie lag vroeger topless in de zon. Dan gingen we met z'n allen naar het strand en maakte het echt niets uit dat mijn ooms en neven erbij waren. Geen hond die gek opkeek, hoor. In de jaren tachtig was er bijna geen vrouw mét bikinitop te vinden. Topless zonnen is heerlijk. Ik wil me onbelemmerd voelen én egaal bruin worden. Als ik thuiskom na een dag hard werken, is het eerste wat ik doe die beha uitgooien."

'MAM, MAG IK SILICONEN?'

"Pas als tiener begon ik me te realiseren dat het niet voor iedereen gebruikelijk is om je topje uit te trekken. Op vakantie in Israël mocht het bijvoorbeeld niet en ook in Katwijk attendeerde mijn tante me erop dat het er verboden was om topless te zonnen. Misschien omdat ze daar gelovig zijn? Geen idee, maar ik was heel verbaasd. Rond die tijd kregen mijn klasgenootjes ook borsten, maar ik was een jaar jonger dan de rest en had nog niks. Ik vond het weinig vleiend om voor surfplank te worden uitgemaakt, maar deed alsof het me niet raakte. Thuis heb ik nog huilend om siliconen gevraagd, maar het mocht niet van mijn moeder. Uiteindelijk is het allemaal goed gekomen, puur natuur."

MAG NIET

"Op de een of andere manier was ik toen toch al zelfverzekerd of trots genoeg om topless te zonnen. Onder vriendinnen deed ik er ook altijd zo nonchalant mogelijk over. Maar toen ik op mijn vijftiende naar Missouri verhuisde, paste ik me aan hun cultuur aan: in de Verenigde Staten is het not done om topless te liggen. Op mijn zeventiende heb ik ook nog een tijdje in Australië gewoond, waar blote borsten ook taboe bleken. Dat is het voordeel van Nederland: die losse houding ten aanzien van bloot. Ik tast wel altijd even af of en waar het gepast is om topless te liggen. Ik wil niemand shockeren."

HALFNAAKT OP TWITTER

"De tijdsgeest verandert duidelijk. Door sociale media zijn mensen zich tegenwoordig veel bewuster van wat ze aan- en vooral uittrekken. Zeker op het strand. Niet iedereen heeft zin om halfnaakt op Facebook of Twitter te belanden. Er heerst een angst om iets 'verkeerds' te doen. Stel je voor dat de wereld er iets van vindt."

DOODNORMAAL

"Afgelopen seizoen was ik te zien bij 'Adam zkt. Eva'. Er deed een meisje mee dat zich in haar naaktheid beduidend minder op haar gemak voelde dan de rest. Samen met de andere kandidaten kon ik haar op haar gemak stellen. Doen alsof bloot rondlopen doodnormaal is, werkte het beste. En dat is het natuurlijk ook. Ik ben tevreden met mijn lichaam, maar ik ben niet volmaakt. Ik vind het een prettig idee dat schoonheid voor een deel maakbaar is. Als ik mezelf iets te dik vind, ga ik trainen. Mijn buik mag soms best wat strakker en die *love handles* hou ik in de smiezen. Ik heb misschien makkelijk praten, maar ik vind dat iedereen er mag zijn. Ieder lijf heeft zijn unieke kenmerken. Pas als je tevreden kunt zijn, kun je je vrij voelen." »

'Zodra ik thuiskom, gooi ik als eerste die beha uit'

STYLING: INÉS BEEFTINK HAAR EN MAKE-UP: TYNKE JEEENINGA

Kleine borsten wil niemand zien, dacht Kimberly Richardson (26) jarenlang. Tot ze op haar twintigste toch eens topless ging en in plaats van schaamte, opluchting voelde. Naast model, o.a. voor Playboy, is Kimberly verpleegkundige.

BANG VOOR BORSTEN

“Ik was vroeger een stil meisje dat haast niets durfde. Als ik met mijn familie naar het strand ging, hield ik mijn handen voor mijn ogen: ik wilde geen blote borsten zien! Toen ik ging puberen, kreeg ik bewondering voor de vrouwen die topless durfden. Tegelijkertijd dacht ik: jullie lijken wel gek! Als ik zag dat zelfs iemand met kleine borsten haar topje uittrok, was ik echt onthutst: dat zou ik nooit durven. Ik was altijd bezig met wat anderen van me vonden. Ik was met name heel erg onzeker over mijn A-cup. Rond mijn twintigste heb ik voor het eerst topless op het strand gelegen: doodeng, maar ik dwong mezelf om door die angst te breken. Het voelde heel speciaal; alsof mijn bovenlichaam kon ademen. En omdat medebadgasten heel normaal reageerden, begon ik te geloven dat ik er mocht zijn. Ik dacht altijd dat de wereld grote borsten wilde zien. De grootste onzin.”

GA WEG MET JE A'TJE

“Dat verlegen meisje van vroeger bestaat niet meer. Sinds een aantal jaar sta ik voor wie ik ben en heb ik geleerd trots op mezelf te zijn. Nu ik ook af en toe een naaktshoot doe, krijg ik een steeds gezonder zelfbeeld. Soms zie ik andere blote borsten en betrap mezelf op een oordeel. Maar dan herstel ik mezelf meteen: super dat zij zich er zelf goed bij voelt, al vind ik die borsten niet zo mooi. Niemand mag voor een ander bepalen of hij of zij mooi of lelijk is. Voor hetzelfde geld denken mensen bij mij: ga weg met je A'tje! Het huidige schoonheidsideaal focust zich op het perfecte lichaam, maar wat is perfect?”

WIE BEN IK?

“Ik werk als verpleegster en in het begin was ik bang dat collega's het stom of oppervlakkig zouden vinden dat ik als model werk. Het zijn twee verschillende werelden: op mijn werk draag ik een wijd T-shirt, gympen, mijn haar in een staart en geen make-up, op de set ben ik een en al glamour. Inmiddels weet zelfs mijn baas het. Toen ik laatst rechtstreeks van een shoot aankwam en me nog moest omkleden, kreeg ik van mijn team hilarische reacties: ‘Wów, je bent een ander mens! Mooi!’”

PLAYBOY

“Zorg dragen voor mensen die dat zelf niet kunnen, geeft me enorm veel voldoening. Ik verplaats me altijd in de familie van mijn patiënt: stel je voor dat het mijn moeder is, hoe zou ik willen dat zij behandeld wordt? Sommige patiënten weten van mijn modellenwerk. Eentje had me een keer gezien op tv en dat vond ze superleuk. Toen heb ik haar ook verteld dat ik al twee keer voor Playboy heb geposeerd en ook in het tv-programma ‘Echt Waar?!’ in lingerie ben verschenen. Dat vertel ik niet elke patiënt hoor, maar ik weet wel wie het interessant vindt en wie ervan zal schrikken.”

'TREK EENS WAT AAN'

“Buiten in de natuur voelt bloot zonnen geweldig, maar ook binnenshuis ben ik gestopt met kleding dragen. Zomer of winter, ik loop als een soort nudist door mijn huis. Mijn moeder is het gewend, maar ze begrijpt er niks van: ‘Kimberly trek eens wat aan, straks breekt er brand uit!’” »

‘Het voelde speciaal, alsof mijn bovenlichaam kon ademen’

**'Stilstaand
geen probleem,
maar bewegen
zonder top
is een no-go'**

**Als tiener lag ze al
topless tussen de jongens
en nog steeds komt er
bij Wilhelmina de Haan (25,
kok) amper een bikinitopje
aan te pas. Door gewichts-
verlies ging ze jammer
genoeg, vindt ze zelf, van
D naar een B-cup.**

BLIJE BORSTEN

“Topless in het openbaar, nee, dat is voor mij nooit een issue geweest. Mijn moeder deed het ook. Er zijn weinig dingen lelijker dan witte borsten. Witte tietjes op een gebruid lichaam: ik vind dat echt een ontzettende afknapper. Ik heb mijn hele leven voornamelijk jongens als vrienden gehad. Zij vonden het geweldig als ik op het strand mijn topje in mijn tas liet. Ik was dertien of veertien en kende nùl schaamte. Ik was gewoon heel blij dat ik borsten had. Vanaf mijn zevende riep ik al: ‘Ik wil later dikke tieten!’”

VAN D NAAR B

“Sinds mijn scheiding in 2012 ben ik vijftien kilo afgevallen. Daarna ben ik dat ‘nieuwe lijf’ gaan onderhouden door veel te sporten: dat slanke vond ik mooier. In lijnen ben ik niet goed, daarvoor hou ik te veel van lekker eten. Ik moet natuurlijk ook alles proberen in mijn vak. Wat ik wel erg jammer vind van dat gewichtsverlies is dat ik ineens veel minder tiet heb. Voorheen lag ik op een strandstoel te ‘pronken’ met een D-cup, tegenwoordig is het een goeie B. Dat is wennen, maar mijn vriend vindt ze perfect nu. Hij wil er dus ook niets over horen als ik zeg dat ik later – als ik groot en heel rijk ben – grotere borsten wil kopen. Dat soort opmerken maken hem boos. Maar ik meen het wel. Als ik het geld kan missen, zou ik het zeker doen.”

HOE GROOT ZIJN DE JOUWE?

“Sinds ik kleinere borsten heb, doe ik op het strand een topje aan op de momenten dat ik loop. Als ik ga liggen, kan hij uit weer uit. Ik voel me er een beetje ongemakkelijk bij. Apart hè? Ik weet niet wat het is, maar het voelt hangerig. Stilstaand geen probleem, maar bewegen zonder top is een no-go. Ik kijk op het strand ook naar de borsten van andere vrouwen. Ik verbaas me soms wel: ik vind dat elke vrouw moet kunnen inschatten of ze het kan hebben om topless te paraderen. Heb je borsten die tot op je knieën hangen, dan kun je je afvragen of het wenselijk is de rest van de badgasten daarmee lastig te vallen.”

HOEZO SLETTERIG?

“In de sportschool zijn het toch vooral oudere vrouwen die zelfverzekerd van en naar de doucheruimte lopen en zich ongegeneerd afdrogen tussen hun billen. De jongere meisjes zijn wat preutser, lijkt wel. Dat zie ik ook terug aan de kust: er zijn weinig jonge meiden die topless zonnen. ‘Waarom zou je überhaupt met blote borsten op strand liggen?’ is de mening van sommige mensen. Topless zonnen wordt al gauw als ordinair of sletterig gezien. Ik vind dat kortzichtig.”

NO-TATTOO-ZONE

“Ik zit onder de tatoeages, maar ik hou mijn borsten, billen, gezicht, hals en nek zo veel mogelijk leeg. Ik heb wel een pijl tussen mijn borsten en een deegroller en een mes achter mijn oren, maar daar zal het bij blijven. Zelfs ik heb mijn grenzen; ik hoef geen *full body suit*.” »

BEP & TRUUS
KOMMEMMEN
KOPMAPPEN
FRANKS
DE
BORSTERS
VOLLE BL
BOMBON
BOEZ
TETTEN

LIEVER EGAAL

“In mijn tienertijd was ik vaak de enige van mijn vriendinnen die topless durfde. Ik vond het mooier om egaal bruin te worden. Ik heb me nog nooit geschaamd voor mijn eigen lijf. Dat komt omdat ik me niet vergelijk met anderen. Je vindt altijd wel iemand die knapper of slanker is dan jij, maar ik let niet eens op andere vrouwen. Ik heb wel een ex gehad die er moeite mee had als ik topless wilde zonnen. Hij wilde niet dat ik met mijn lichaam te koop liep. Er wordt vaak ten onrechte een link gelegd met seksualiteit. Sommige mensen hebben in hun opvoeding meekregen dat bloot taboe is. Zonde, want het zorgt voor schaamte voor je eigen lichaam. En er is niets lekkerders dan topless zonnebaden.”

Bloot is zo doodgewoon voor Natascha Spijker (42, vrijwilliger) dat ze gerust met zoonlief naar de sauna gaat. Want: naakt heeft niks met seksualiteit te maken. Bijkleuren doet ze overigens liever in de tuin op een stretcher dan op het strand.

BLOOT GEBOREN

“Wie bepaalt wat mooi is? Ik lig niet op het strand om mooi te zijn, maar om egaal bruin te worden. Ik ben heel zelfverzekerd en realistisch: we zijn allemaal bloot geboren en iedereen is wie hij is. Laatst zei een vriendin: ‘Had je niet door dat die man de hele tijd heel vies zat te gluren?’ Nee dus, ik ben daar niet mee bezig. Als ik een sexy foto van mijzelf op Facebook plaats, stromen de complimenten binnen: ‘Mooie borsten hoor!’ Maar ik heb nog nooit meegemaakt dat iemand naar me toe kwam om me dat in *real life* te vertellen. Alsof het geven van complimenten op afstand makkelijker is. Op zich logisch natuurlijk, lekker veilig.”

NIET LACHEN A.U.B.

“Ik heb een zoon van achttien en twee dochters van zestien. Mijn zoon vindt het geweldig als ik topless ga. ‘Moet je doen mam, waarom niet?’ Hij is zelf ook heel vrij en gaat gerust met mij mee naar de sauna, waar we bloot rondbanjeren. Mijn dochters zijn wat preutser; zij mijden het zwembad al vanwege een vetrolletje. Ik kan ze sowieso niet meenemen naar de sauna of een naaktstrand door hun verstandelijke beperking. Het zijn twee giechelmutsen en ze kunnen onbedoeld in de lach schieten of respectloos reageren op een stel blote borsten. Ongepast natuurlijk: mensen komen er voor hun rust en niet om uitgelachen te worden.”

NOT SO SWEET SIXTEEN

“Als ik het zo zie op televisie en in de bladen zijn meisjes van zestien tegenwoordig qua seksualiteit een stuk verder dan vroeger. Zij hebben echt meer uitgevreten op dat gebied dan ik destijds, hoor. Grappig genoeg zijn ze wat naakt zijn betreft een stuk minder bijdehand. Ik zie op het strand bijna nooit meer een topless tiener.”

ONVERWACHT BEZOEK

“Ik ben een hekel aan zand, dus lig het liefst in mijn eigen tuin op een stretcher. Er ligt wel altijd een sjaal of hemdje binnen handbereik voor als er onverwacht bezoek komt. Zijn er vrienden van de kinderen bij, dan trek ik ook wat aan. Ik wil niet dat iemand zich ongemakkelijk voelt of zich geen houding weet te geven bij de aanblik van mijn blote borsten.” »

‘Zag je niet dat die man vies zat te gluren? vroeg ze’

NAAKTSTRAND

“Ik ben vrij opgevoed. Vroeger ging ik met mijn familie weleens naar het naaktstrand. Vond ik heel normaal. In de puberteit hield ik mijn topje liever aan, dus ging ik naar het ‘gewone’ strand. Op mijn zestiende heb ik twee jaar in een sauna gewerkt, zo raakte ik nog meer gewend aan naakte mensen.”

NOG STEEDS PLAT

“Ik was het jongensmeisje dat op het schoolplein voetbalde met vriendjes. In de brugklas kregen mijn vriendinnen borsten, maar ik bleef plat. Ik voelde me niet vrouwelijk en dat maakte me zo onzeker. Opmerkingen van jongens als: ‘Kom maar terug als je tieten hebt!’ komen keihard aan, zeker op die leeftijd. Uit ongemak trok ik mijn schouders steeds meer naar voren, waardoor ik pijn in mijn rug kreeg. Ook kreeg ik te maken met blaren en uitslag van beugelbeha’s gevuld met siliconenkipfilets. Ondertussen begon het contrast tussen mij en mijn beter bedeelde klasgenootjes zich elk jaar sterker af te tekenen. Ik voelde steeds meer schaamte. Ik bleef een jochie. Naar het zwembad met school, met waterbestendige push-up-siliconen in mijn bikinitop: het was een regelrechte nachtmerrie.”

GROTER IS BETER

“Op mijn zeventiende zat ik bij de plastisch chirurg. Mijn moeder ging mee. Samen zaten we tegenover de arts die ons alles uitlegde. We hadden er al vaak gesprekken over gevoerd: mijn moeder wist hoeveel moeite ik met mijn lichaam had. Op een gegeven moment ging ze overstag: ‘Als jij écht denkt dat je je beter gaat voelen met grotere borsten, doen we het.’ Na de ingreep kwam mijn moeder me ophalen uit het ziekenhuis. In de auto begon ik mee te zingen met de radio en toen begon mijn moeder te huilen. Ze was zo blij dat ik eindelijk weer lekker in mijn vel zat. Thuis heb ik een week

platgelegen, het deed ongelooflijk veel pijn. Mijn eerste scootertocht naar school heb ik gevoeld: 72 hobbels telde ik. Maar wat stond daar veel tegenover: voor het eerst in mijn leven voelde ik me vrouw.”

LOS QUA TOPLESS

“Ik zat in de tweede van het mbo en alleen mijn twee beste vriendinnen wisten ervan. In het begin probeerde ik het stil te houden, maar het nieuws lekte uit. Steeds meer mensen wisten ervan en er werd over me gepraat. Sommigen kwamen naar me toe: ‘Ben jij Anne van de borstvergroting?’ Ongemakkelijk, maar aan de andere kant: ik was blij met het resultaat. Topless zonnen deed ik vanaf dat moment met plezier, uiteraard alleen op plekken waar het is toegestaan. In het begin was ik wel bang dat mensen de littekens zouden zien en daar negatief op zouden reageren. Dat gebeurde niet. Ik deed al modellenwerk, maar nu kon ik me ook laten boeken voor meer sexy fotoshoots. Geweldig vond ik dat. Mijn zelfvertrouwen groeide met de dag.”

BIMBO

“Mensen worden volgens mij steeds preutser. Zonder topje word je al snel gezien als een of andere bimbo. Mensen die mij kennen, weten gelukkig beter. Ik vind het belangrijk om mensen te waarschuwen: een borstvergroting is niet niks. Je stopt iets in je lichaam wat niet van jou is. Het kan misgaan, dus denk drie keer na over of je het risico wilt nemen. Bovendien is spijt hebben een stuk pijnlijker dan die paar hechtingen.” •

‘Kom maar terug als je tieten hebt,’ riepen ze op school’

